

1. PIORUNEK (2) *sb m*

Teksty nie oznaczają pochyleń; e prawdopodobnie jasne (tak w -ek).

sg N piorunek (1). ◇ A piorunek (1). ◇ [pl N piorunki. ◇ I piorunkami.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII w.

Nazwa obiegowej monety o wartości 1/2 grosza; as antiquorum cruciarius, cruciatus (Austriacus), crucifer, cruciger, semis sestertii Cn (2) : wezmi fyrzyfko fkopowe/ á day go tak wiele iako połgrofza piorunek waży FalZioł V 38; [Więc też dla tego że nieiáki Piorun Kurozwácki Rożyc połgrofzkow złych nábił/ co ie zwano Piorunki. BielKron 1597 517 (Linde); w fáłszowániu tey Monety był obwinion nijáki Piorun Senator y Podfkarbi Koronny [...] odtego Pioruná iefzcie owo ftare połgrofzki Polfkie Piorunkámi zowią (marg) Piorunki. (-). StryjKron 724 (Linde)].

Szereg: »piorunek i dudek« (1): Wielmi przeczyfity trunek Stoi nam za wierdunek Dofyc íey za piorunek Y za dudek LudWieś B5.

Synonim: połgrosza.